

Delajmo, kot da smo velika družina

RADOVAN OJDANIČ (komercialist): »Kadar govorimo o delu, vse prevečkrat mislimo predvsem na fizično in manj na umsko delo. Kajti izdelek je treba tudi prodajati in to se dogaja v pisarnah, na sestankih, na potovanjih pa tudi za gostilniško mizo. Tudi to je še kako pomembno delo in je pika na i vsega procesa proizvodnje.«

ZALKA PIŠEK (kontrolorka): »Narobe je že to, da nekateri mladim govorijo, naj gredo v šole, da jim ne bo treba delati. Sem še tista generacija, ki je resnično spoštovala delo z metlo vred. Med mladimi pa je mnogo takih, ki bežijo od strojev.«

JELKA POLŠAK (skladišničnica): »Na veliko govorimo, da je treba več delati, v resnici pa delo kar čaka.«

LUKA PIPAN (elektrotehnik): »Ne bom rekel, da premalo delamo, marveč, da delo ni organizirano kot bi moralo biti in to nas tepe. Po moje bi se ekonomisti morali bolj posvetiti gospodarjenju in omejiti sestankovanje na najnujnejše dogovarjanje. Vse prevečkrat trpi delo na vseh ravneh, tudi za stroji, prav zavoljo sestankovanja.«

TILKA VIDMAR (delavka): »Če bi res nekaj dali na delo, bi spoštovali starejše delavce in jim dali lažje delo, saj se ne morejo več meriti z mladimi silami. Tudi nagrajeno bi moralo biti delo, a si plačan po tem, v katerem kolektivu dela.«

DANIJEL HREN (komercialist): »Da bi delo dobilo večjo veljavo, ga je potrebno dobro organizirati in biti za to tudi odgovoren. Če bi vsi delali zavestno, bi bila družba lahko kot družina.«

KSENIJA OLLURI (delavka): »Praznik dela resnično dostojno praznujemo, a s tem še ni rečeno, da tudi delo spoštujemo v tolikšni meri. Žal, še mnogi gledajo zviška na fizično delo.«

ANICA ŠOŠTARIČ (snažilnica): »Včasih cenijo delo, včasih pa sploh ne. Odvisno je od tega, v kakšnem kolektivu delaš. Žal mi je, da se mladi prevečkrat zmrdujejo nad delom z rokami, a v pisarnah ni prostora za vse.«

LUČKA ROJČ (modna kreatorica): »Opravljam delo, ki ga nehote nosim s seboj, kajti zamisli o kaki lepi torbici se ti lahko porodijo kjerkoli. Zategadelj je moje delo težko meriti po sedenju v pisarni, marveč se ga meri po uspehu prodaje. Če bi vsi delali z namenom, da bi naredili lep izdelek, potem smo dali našemu delu tudi čast.«

TONE PEČAN (delavec): »Načelno kar preveč povečujemo delo, samo delo pa najrajši prelagamo na druga ramena. Če bi vsak vestno opravljal svoje delo in spoštoval delo drugega, bi bilo pri nas drugače, a kaj ko imajo mnogi dve levi roki.«

SLAVKA ŽINKO (delavka): »Delavci za stroji imamo točno normirano delo, v pisarnah pa ne; V tovarnah bi morali najprej modernizirati proizvodnjo.«

MERI GAJIČ (dipl. inž. agronomije): »Mogoče je moje delo včasih videti kot prelaganje papirja iz kota v kot, a ukvarjam se z organizacijo dela pri družbeni prehrani, kjer si moraš še kako beliti glavo, da bi vsi imeli delo in da bi bila hrana dobra. Od vestnega dela v pisarnah je odvisno tudi delo neposrednih proizvajalcev in to prevečkrat pozabljamo. Delo v neki tovarni je sklenjena veriga.«

MILAN KRAŠ (natakar): »Vsak, ki mora osem ur sedeti ali stati, že ve, kaj je delo. Žal pa mnogi razmišljajo predvsem o tem, kako bi se izognili delu in nekaterim to tudi uspeva.«

ANICA SADAR (delavka): »Če bi imelo delo resnično čast in oblast, bi bilo mnogo manj nezaposlenih, saj bi vsak prijel za ponujeno delo, ker je vsako delo častno.«

TOMAŽ TEKAVČIČ (voznik): »Če bi se toliko delalo, kolikor se govori, bi bilo pri nas blagostanje. Naše delo je trdo, zdržijo le tisti, ki imajo odnos do dela, četudi se zavedajo, da niso ravno najboljše plačani. Kdor misli, da bo za služek lahek, kmalu odide.«

ALBINA ADAMIČ